



Şehit Ömer Halisdemir Kız  
Anadolu İmam Hatip Lisesi ve  
Ortaokulu



Genç Yazarlarla

Geleceğe Bir Adım



GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ



Bu kitap, İzmir İli Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından düzenlenen “Geleceğin Yazarları” projesi kapsamında Şehit Ömer Halisdemir Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi ve Ortaokulu tarafından hazırlanmıştır.

Şehit Ömer Halisdemir Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi ve Ortaokulu

Okul Müdürü: Ayşe Hale Sarıçam

Sorumlu Müdür Yardımcısı: Özlem YENİL

Okul Proje Koordinatörü: Hakan ÇİLDAN (Türkçe Öğretmeni)

Okul Komisyon Üyeleri: Hatice DAĞLICA (Edebiyat Öğretmeni)

Fatma YILDIRIM (Sosyal Bilgiler Öğretmeni)

Alper YAYLA (Matematik Öğretmeni)

Şirin ERDEM ÖZYURT (Rehberlik Öğretmeni)

Öğrenci Temsilcisi: Nursima KARHAN

KONAK/İZMİR

MART/2022

## **İçindekiler:**

|  |    |
|--|----|
| Ön söz.....                              | 5  |
| <b>Hikâyeler</b>                         |    |
| Ayça'nın İyilik Dolu Günü.....           | 6  |
| Bizim Minnoş Kedi ve Sultan.....         | 7  |
| Benimle Bak, Bilimle Bak.....            | 8  |
| Çevreyi Korumalıyız.....                 | 9  |
| Kütüphane.....                           | 10 |
| Garip Ses.....                           | 11 |
| Sosyal Anksiyete.....                    | 12 |
| Peynirli Tavşanın Kaydırak Macerası..... | 13 |
| Zeytin Ağacı.....                        | 14 |
| Sonbahar Ağacı.....                      | 15 |
| Virtüöz Kız.....                         | 16 |
| Hayvan Barınağı.....                     | 20 |
| Duygu.....                               | 21 |
| <b>Şiirler</b>                           |    |
| Çevreyi Koruyalım-Kitapların Sesi.....   | 25 |
| Gerçek Hayat.....                        | 26 |
| Bahar Hiç Gitmesin-Dünyamız.....         | 27 |
| Balıklar Gibi.....                       | 28 |
| Ağaç Dikelim.....                        | 29 |
| Ya Resulallah-Annem Benim.....           | 30 |
| Farklılıklara Saygı-Baharın Rengi.....   | 31 |
| Hayalimdeki Dünya-Benim Dünyam.....      | 32 |
| Yaşam.....                               | 33 |
| Ağaçlarımız-Her Yer Çiçek Dolu.....      | 34 |
| Dünyayı Korumalıyız-Renkler.....         | 35 |
| Özgürlük Herkes İçindir.....             | 36 |
| Vatan-Oyun.....                          | 37 |

|                                 |    |
|---------------------------------|----|
| Herkes Eşit-Doğa ile Yaşam..... | 38 |
| Çanakkale Şehitlerine.....      | 39 |
| Türkiyem.....                   | 40 |
| Gökler-Vatanım.....             | 41 |
| Gerçek Dostluk.....             | 42 |
| Okumak.....                     | 43 |

## **Gelecek Onların Ellerde Şekillenecek**

İl Milli Eğitim Müdürlüğü çerçevesinde oluşturulan bu güzel projede öğrencilerimizin eserleriyle bir yapıt oluşturmanın heyecanını yaşıyoruz. Gelecek onların ellerinde hayat bulacak. Ortaokul öğrencilerimizin yazın dünyasına adım atmalarını sağlayan bu eser ileride daha büyük yazarların çıkmasına vesile olacaktır.

Başta İl Milli Eğitim Müdürümüz olmak üzere bu projede emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Okul ekibimizi ve öğrencilerimizi de yazdıkları eserler vesilesiyle tebrik ediyorum.

Ayşe Hale SARIÇAM

Okul Müdürü

## **Gönüllere Dokunmak Onların Diliyle**

Şehit Ömer Halisdemir Kız AİHL ve Ortaokulu olarak bu projeye öğrencilerimiz kalemleriyle can verdiler. Yüreklere dökülen bu güzel kelimelerin mimarı olan başta İl Milli eğitim Müdürümüze ayrıca ekibine yürekten teşekkür ediyorum. Başta okul müdürümüz olmak üzere okul idaremiz ve okul ekibi arkadaşlarımızın destekleri için çok teşekkür ederim.

Öğrencilerimizin de içinden dökülen bu eserin onlar için bir başlangıç olmasını diliyorum. İleride daha güzel eserlerle karşımıza çıkacaklarına inanıyorum. Kitabın her aşamasında desteği olan ve eserleriyle renk katan öğrencilerimi de yürekten kutuluyorum. Gönülleriyle dokundukları kelimeler inşallah başka gönüllere de dokunacaktır.

Hakan ÇİLDAN

Proje Okul Koordinatörü

## AYÇA'NIN İYİLİK DOLU GÜNÜ

Ayça güzel bir güne daha uyanmıştı her zamanki gibi. Dışarıdaki kuş sesleri, kelebekler çok güzel cıvıldıyordu. Kalktı, dişlerini fırçaladı, elini yüzünü yıkadı ve bir kaç şey atıştırdı. Sonra üstünü giyinip hemen servise koştu. Ayça okulu çok seviyordu ve ödevlerini eve gelir gelmez bitiriyordu...Okula varmıştı, ilk ders Hakan Hocalarıyla birlikteydi. Ayça Hakan Hocasıyla olan dersini çok seviyordu. Ayça okul binasına girerken bir kedi gördü ve o kedinin su kabı boştu, kedi hep miyavlayıp duruyordu. Ayça da suluğunu çıkarıp kedinin kabına su doldurdu. Sonra derse kabına su doldurarak gitti ve Hakan Hocaya sordu.

- Ayça: Hocam okula gelirken bir kedi gördüm ve kabına su doldurdum, peki nasıl bir şey yapmış oluyorum?

- Hakan Hoca: İyilik yaparak kediye yardım etmiş oluyorsun, ve bu yüzden seni tebrik ederim Ayça.

- Ayça: Teşekkürler öğretmenim.

Zil çalmıştı, diğer dersleri Din Kültürüydü(...)Din Kültürü hocası içeri girmişti, öğretmen hemen kitabını açıp söze başlamıştır.

-Din Kültürü Hocası: Allah iyilik yapanları sever diyerek Ayça'ya baktı ve Ayça bugün yaptığımı gördüm aferin sana.

Öğretmen zil çaldı ve yarın görüşürüz diyerek dersi burada bitirdi. Ayça arkadaşıyla servise koşarken birden düştü.

-Selin: Ayça bir şeyin var mı diyerek kaldırdı.

-Ayça: Sen de bugün Hakan Hocanın dediği gibi iyilik yaptın...

Ayça eve gelir ve ödevlerini bitirdikten sonra annesine yardım edip bir iyilik daha yaparak uyudu.

Hatice Nurdan SAĞLAM 6/A

## BİZİM MİNNOŞ KEDİ VE SULTAN

Bir gün bizim minnoş kedi yolda yürürken arkadaşı Sultanı görmüş. Sultan görünüş olarak şişko ve sert görünürmüş aynı zamanda çok da güzelmiş ama içi çok sevecen yardım sever cana yakın bir kediymiş. Sultan bizim kediyi görünce ona doğru koşmuş bizim kedide çok zayıf çok pasif olduğundan Sultan ona çarpıp onu düşürmüş. Arkadaşına zarar geldi diye korkmuş Sultan ama bizim kedi hiç bir şey olmamış gibi kalkmış düştüğü yerden Sultana bakıp nasılsın Sultan? diye sormuş. Sultan ben iyiyim de sana bir şey olmadı değil mi? demiş. Bizim kedi yok ne olacak ki zaten demiş. Sultan da hiç bozuntuya vermeden iyi bari deyip lafı değiştirmiş. Ee nasıl görünüyorsun zayıflamış mıyım? demiş. Evet zayıflamış gibi duruyorsun diyete mi başladın? Evet nasılda anladın hemen çok belli ediyorum galiba. Bizim kedide Sultan üzülmesin diye çok belli ediyorsun demiş. Ee çünkü mahallelinin verdiği mamalardan kestim biraz. Hım anladım neyse ben bir arka mahalleye gidip geleceğim istersen sende gel. Çok isterdim ama ben 1 haftalığına memlekete gideceğim. İyi yolculuklar o zaman görüşmek üzere. Görüşürüz diye karşılık almış. Bizim minnoş kedi arka mahalleye gidince bir de ne görsün kedi aleminin popüler şarkıcısı olan sarışını görmüş koşa koşa onun yanına gitmiş ve sarışınla konuşmak istemiş. Sarışın ona bakıp aaa sen ne kadar da zayıfsın böyle ben hemen benim diyetisyenimden randevuyu alıyorum. Yarın oraya gidersen bizim kedi aslında ben sizinle tanışmak için gelmiştim bir diyetisyene ihtiyacım olduğunu düşünmüyorum. Bir de bana karşı mı geliyorsun? diye cevap almış. Yok yok karşı gelmiyorum ama diye devam edecekken Sarışın kedi onun sözünü keserek iyi o halde gidiyorsun neyse benim daha dolaşacak çok yerim var gidiyorum ben. Bizim minnoş kedi şarkıcı sarışın kedinin bu tavrını hiç beğenmemişti bir an önce sultan gelse bu olayı anlatsam diye düşünüyordu o sırada bizim kedi derin bir uykuya daldı gözlerini açtığında sultan ona hadi kalksana minnoş ben geldim diyordu. Minnoş hemen kalkıp oo hoş geldin sultan hoş buldum hoş buldum bak sana neler getirdim en sevdiğin mamalardan getirdim birde pastırma getirdim . Çok teşekkür ederim sultan ne gerek vardı. Ay rica ederim ne demek. Neyse şimdi onu bunu bırakta sen gittiğinde neler oldu neler. Ne oldu çabuk anlatsana. Hani çok ünlü bir şarkıcı var sarışın diye o geldi bizim arka mahalleye. Ne ! Of ya ben gittiğimde mi? geldi diye sordu. Ya ben onu çok seviyorum, sesi muazzam güzel. Of bir dur Sultan sözümü bitireyim öyle ekle yorumunu. Tamam tamam hadi devam et. Bizim kedi olanları bir bir anlatır Sultana. Sultan ya demek ki kendini çok beğenmiş biriymiş artık onu sevmiyorum ama sesi güzel şimdi. İkisi de birbirine bakıp gülüşmüşler. Minnoş sahibinin zoruyla uyanıp bunların bir rüya olduğunu görünce çok büyük bir hayal kırıklığına uğramış ve Sultanı çok özlediğini fark edip en kısa zaman da onun yanına gitmeye karar vermiş.

Yasemin Ecrin ÖGTEM

## Benimle Bak, Bilimle Bak

Bilim deriz değil mi okullarda fen bilimleri olarak gördüğümüz sayısalcıların ilgi duyduğu ya da uğraştığı hatta bazen adını duyunca canımızın sıkıldığı o konu var ya işte tam da ondan bahsediyorum. Bu dal aslında tam olarak hayatın temelidir. Nasıl mı? Gelin biraz daha açıklık getirelim şu konuya.

En basitinden bir örnek verelim, ne olsun? Hah, buldum! Bir gün içerisinde en çok ne yaparız? Tabii ki de nefes alırız. Hop biyoloji! Biz İnsanlar yaşamak için Oksijen ihtiyaç duyarız, bunun içinde solunum yaparız yani nefes alırız, nefes aldığımızda akciğerlerimiz aldığımız hava ile şişer, aldığımız nefesin birçoğunu azot oluşturur fakat biz içinde daha az bulunan oksijeni kullanırız. Neyse sonra oradan oksijen alyuvarlara geçer, alyuvar kalbin atması sonucu oluşan basınç ile bütün vücudumuza yayılır ve biz bunu enerjiye dönüştürürüz ve kullanırız vesaire... İşte tam da bundan bahsediyorum.

En basit şey bile çok meşakkatli olabiliyor. O oksijeni alan küçük, gözle bile görülemeyen alyuvar vücudumuzda belki de gün içerisinde kilometrelerce yol alıyor. Bilim dediğimiz şey işte tam budur. Küçük büyüktür, büyük olan ise küçük. Merak etmeye başladın mı?

E Hoş geldin o zaman karanlıktan aydınlığa, belki de aydınlıktan Karanlığa olan o yolculuğa...

Bilim nedir bilir misiniz? Sormaktır, sorgulamaktır, merak etmektir... Eğer meraklı ve her şeyin nedenini merak ediyorsan bu dal tam sana göre. Şimdi karar ver vücudunu veya canlıları mı merak ediyorsun, belki de etrafında ki eşyaların sırrını öğrenmek istiyorsundur yoksa cisimlerin hareketlerinden tut duruşları hakkında sorular sorup neden sorusunun dibine mi vurmak istiyorsun?

Ben fark ettim ki bilim hak ettiği değeri vermiyoruz veya veremiyoruz ama her zaman Yani başımızda ve bize o kadar yardımcı oluyor ki bunu hissetmiyoruz bile Şimdi etrafına bir bak. Ne görüyorsun? Kitaplığında kitaplar duruyor değil mi? Ve bu cisimler sen onlara dokunmadan veya bunları bir şey temas etmeden Bunlar hareket edemez sen bunu biliyorsun. Belki de iki yaşından beri. Aslında bu Newton'un bir hareket yasasıdır. Hop, fizik! Sanırım kavramaya başladın, şu anda aslında hiç sıkıcı gelmiyor değil mi? Hani öğretmenin anlatırken Belki de derste uyukladığın o konuları sana anlatıyorum şu anda. Hani psikologların çok kullandığı bir söz vardır “başka açıdan bakmak” Ben bilimde en çok bu cümleyi kullanırım.

Hala daha bilim ilginizi çekmediyse size biraz da komik yanlarından bahsedeyim. Ne dersiniz? Biraz elementlere gireceğim bilir misin? Eğer yedinci sınıf veya üstü iseniz bilirsiniz nitroz oksit hiç duydunuz mu? Kendisi adını dünyaya kahkaha gazı olarak duyurmuştur bazı hastanelerde insanları uyutmadan operasyon yapmak için kullanılır fakat Eskiden kullanılma amacı çok daha farklıydı, bazı zenginler 1800'lü yıllarda bu gazı satın alıp kahkaha gazı Partisi verdiklerini duymuş muydunuz? kahkaha atarak dans etmeyi Kim istemez çok komik değil mi?

Peki ya çığlık atan metallere ne demeli? Tabii ki de İndiyum! İndiyum un bir parçasını bükerseniz artık canı mı acıyor ne dense çığlık atıyor, periyodik tabloda İndiyumdan sonra gelen Kalay'ın da bir parçasını kırın kardeşi (yani İndiyum gibi) gibi çığlık atıyor. İlginç değil mi? Bunları bilmek heyecan verici. Belki de ileride bu metalleri kullanarak harika bir icat yapacaksın!



Sana bir şey diyeceğim, yaklaş, daha da yaklaş

Einstein (Aynştayn) var ya hani o dünyaca ünlü adam okuma ve yazmayı dokuz yaşın da iken bile beceremiyormuş. Demem o ki hiç bir şey için geç değil, küçücük bir kıvılcım dahi yeter senin ileride çok ünlü biri olmana. Ben de bu şekilde başladım. Küçük bir merak yeter sana. Ben inanıyorum ki bunu okuduktan sonra değişecek dünyan. Farklı bakacaksın hayata. Belki herkesten farklı bakacaksın. Belki de uzaya bakacaksın. Belki de çok daha ötesine gülererek bakacaksın.

Nur Sima KARHAN

### Çevreyi Korumalıyız

Bir gün ormandaki hayvanlar toplanmış. Biz bu çevre kirliliğinden nasıl kurtulacağız? Diye düşünmüşler, bizim yaşamımız ve insanların yaşamı tehlike altında diye konuşmaya başlamışlar. Ama

daha sonra ayı söze katıldı.

- Ayı: İnsanlar hayatını hiç düşünmüyor!!

- Tavşan: Her şeyi biz düşünüyoruz, onların umrunda bile değil. Diye söylendi tavşan.

- Sincap: Hey beni dinleyin arkadaşlar, bu konuyu kendi kendimize çözemeyiz insanları bilinçlendirmenin yolunu bulmalıyız!

- Hayvanlar hep bir ağızdan : Ama nasıl olacak? Diye sordular

-Akıllı kaplumbağa Tosbik: Buldum! Benim bir fikrim var. Dedi.

Daha sonra fikrini anlatmaya başladı...

Kaplumbağa fikrine söyledikten sonra kaplumbağanın dediklerini yapmaya başladılar.

Tavşanın görevi: Bir insana kendini sevdirek onu ormana doğru getirdi, bundan önce de sincap ormandaki hayvanları görevlendirmişti. Hayvanlar ormandaki bütün çöpleri toplayarak aynı yere getirmişti tavşan ise bu çöplerin olduğu yere arkasından gelen kızı götürdü oraya geldiğinde kız bu duruma çok üzüldü ve şaşırdı.

-Kız: Bu ormanda neden bu kadar çok çöp var. Dedi ve daha sonra benim bu duruma bir çare bulmam gerekiyor diye mırıldandı. Sonra, kız koşa koşa ormandan uzaklaştı. Hayvanlar ise buldukları çözüm işe yaramadı sandı ve çok üzüldüler sonrasında evlerine gittiler. Sabah uyandıklarında o da ne? Kız ve arkadaşları oradaki çöpleri topluyor hayvanlar buna çok mutlu oldu daha sonra çocukların arasında geçen konuşmaya kulak misafiri oldular:

Çocuklar: Biz bu seferlik çöpleri topladık ama biz gittikten sonra yine buraya piknik yapmak için gelenler olacak, çöplerini yine yere atacaklar dediler. Bizim buna bir çare bulmamız gerekiyor dedikten sonra çocuklar orman ve şehircilik bakanlığına ormanın temiz tutulması ile ilgili bir dilekçe yazdılar ve karşılığında ulaştılar, bu durma hayvanlar çok sevindi başarı olduklarının farkına vardılar.

Daha sonra bu konu ile ilgili bir konuşma yaptılar.

-Ayı: Arkadaşlar bulduğumuz çözüm işe yaradı işe yaradığından dolayı çok mutlu oldum dedi.

-Sincap Bir duyuru yapacağım beni dinleyin dedi. Arkadaşlar bizim insanları bilgilendirmemiz çok güzel bir şey bu sayede yaşayacağımız yerin daha temiz olmasını sağladık , daha güzel bir ortam olduğundan dolayı ağaçları da korumuş olduk yani insanların daha güzel nefes alabilmesini sağladığımız için kendimizi bir alkışlayalım dedi.

Bundan sonra da temiz bir ormanda yaşaya bildikleri için mutlu mesut yaşamlarını devam ettiler.

## KÜTÜPHANE

KÜTÜPHANE SESSİZ VE BİLGİ YUVASI

ANSİKLOPEDİ, DERGİ, SÖZLÜK...

ENGİN BİLGİ OVASI

HERKES ORAYI TANIMALI

KÜTÜPHANE BİZİ MUTLU EDER

ORADAN BİLGİ EDİNİRİZ

HERKES BİR ŞEYİ MERAK EDER

KİMINİN YOLU ORAYA DÜŞER

ORADA HUZURLU OLURSUN

İLK GİTTİĞİNDE ÇOK SEVERSİN

BİR DAHA GİTMEK İSTERSİN

O BİR DAHALAR ÇOĞALIR VE HERGÜN GİDERSİN

Belinay Adıgüzel

## Garip Ses

Bir bahar sabahı Şeyma, kahvaltısını yapıp ödevlerini bitirdikten sonra arkadaşlarıyla parka çıktı. Parkta oyun oynarken aniden bir ses duyuldu. Gelen sesin ne olduğunu anlamadılar. Ses uzun süre duyulmayınca oyunlarına devam ettiler. Seksek oynamaya başladılar. Hepsi tek sıra halinde dizildi ve atlamaya başladılar. Sıra tam Zümra'dayken yine aynı ses duyuldu.

Kızlar korkmaya başladılar. Uzun bir sessizlikten sonra yine aynı ses duyuldu. Ses çok ürkütücüydü. Elif sesin geldiği yöne bakma fikrini sundu. Bazıları korksada bunu onayladılar. Sesin geldiği yöne baktıklarında ürkütücü bir kulübe ile karşılaştılar. İçine bakmaya karar verdiler. Her yer toz ve örümcek ağı ile kaplıydı. Belliki burası çok önceden terk edilmişti. Aniden rüzgardan dolayı kulübenin kapısı çarptı. Kızlar çığlık attılar ve buradan çıkmaya karar verdiler.

Kızların hepsi eve gittiklerinde ailelerine bu durumu açıkladılar. Ama bütün aileler o sesin herhangi bir ses olduğunu söylediler. İşi çözmek Şeyma, Zümra ve Elif'e kalmıştı.

Ertesi gün kızlar işlerini hallettikten sonra tekrar parkta buluştular ve bir plan bulup bu sesin kaynağını bulmakta kararlıydılar. Planları şuydu: İlk önce dikkat çekmemek için beraber oyun oynamış gibi yaptılar ve parktan geçen ses kaynaklarını buldular. Sonra bu cisimlerden ne gibi sesler çıkabileceğini düşündüler ama hiç bir cisimden çıkan ses bu ürkütücü sese uymuyordu. Derken tekrar o ses duyuldu. Bu sefer ses farklı bir taraftan gelmişti. Kızlar hemen o tarafa koştular ve sesin kaynağını görünce çok şaşırıldılar. Ses sokaktaki kaldırım döşemesi çalışmalarından geliyordu. Diğer taraftaki kaldırım döşemesi bittiği için başka sokağa geçilmişti. Kızlar gülmeye başladılar. Bundan sonra duydukları ve gördükleri hiç bişeyden hemen şüphelenmediler.

Azra Nesipoğulları 6/A

Şehit Ömer Halisdemir KAIHL ve Ortaokulu

## Sosyal Anksiyete

İnsanların “saçma bir asosyallik” diyerek geçıştirdikleri Sosyal anksiyete... Gerçekten can sıkıcı. Ne bu sosyal anksiyete dedikleri şey? Saçma bir asosyallik mi? İlgi çekmek için yapılan bir şımarıklık mı? Bence hiçbiri değil...

Sosyal anksiyete, çok yaygın görülen ve bir o kadar da umursanmayan “asosyallik” diyerek geçıştirilen bir psikolojik rahatsızlıktır. Size biraz bu rahatsızlıktan bahsedeyim.

Sosyal anksiyete (veya sadece anksiyete) sahibi olan insanlar gergin, çekingen, içine kapanık(?) olurlar. Bu insanlar iletişim, temas kurmakta, kalabalıkta bulunmakta veya kalabalık önünde konuşmakta zorluk çeker. Terlemeye, kekelemeye, titremeye başlarlar ve durum kötüye giderse bayılabilirler. Biraz örnek vereyim.

Farz edelim ki derstesiniz. Öğretmen tahtaya soru yazıyor ve tüm sınıfın çözmesini istiyor. Soruyu çözdünüz ve cevabınızdan eminsiniz. Tam söz hakkı isteyeceksiniz ki kafanızdaki sorular sizi durduruyor? “Ya cevap yanlışsa? Ya diğerleri dalga geçerse? Ya öğretmen kızarsa?” gibi bir sürü saçma soru... Sonra söz hakkı almaktan vaz geçiyorsunuz. Birkaç dakika sonra öğretmen sorunun cevabını söylüyor ve cevabınız doğru çıkıyor. Gerçekten sinir bozucu...

Bu durum onların elinde olan bir şey değildir. Yani “takma kafana geçer” deyince geçmez. Anksiyete sahibi insanlar fazla endişeli olurlar. Her konu üzerinde fazla düşünürler. Kafalarındaki “ya rezil olursam?” sorusu asla olumlu olmaz. Ayrıca yapılan araştırmalara göre sosyal anksiyete erkeklerden ziyade kadınlarda daha çok görülür. Bu can sıkıcı durumlardan kurtulmak için can sıkıcı düşüncelerden korkmak yerine, onları olumluya çevirmelisiniz.

-Eflin Baran

## PEYNİRLİ TAVŞANIN KAYDIRAK MACERASI

Z: Merhaba, ben tavşan Zuzu. Benim öğretmenim tavşan Koko, ben ve arkadaşlarımdan bir günümüzdü istedi, herkes kendi arasında konuşmaya başladı fakat benim hiç arkadaşım olmadığı için ben de kimseyle konuşamadım. Neden mi hiç arkadaşım yok? Çünkü benim en sevdiğim yiyecek peynir ve ben de bu yüzden her teneffüs peynir yiyorum ve peynir kokuyormuşmuşum. Öğretmenimiz koko, herkese sessiz olun!demesine rağmen kimse susmadı. Tabii sınıfta o kadar ses vardı ki ben bile en önde olmama rağmen öğretmenimizin sesini duymamıştım. Sonra öğretmenimiz tahtaya vurdu her herkes pür dikkat öğretmene baktı. Öğretmen kimse onu dinlemediği için projeyi sadece 1 kişiye verecekti, sınıfta yine bir ses yükseldi.Herkes:

- O kişi benim! diyordu sonra öğretmen yine tahtaya vurdu:

- Bu projeyi Zuzu yapacak dedi.Sınıftan her zamanki gibi bir ses daha yükseldi:

-Ama bu haksızlık! Her şeye Zuzu seçiliyor.

-K:eğerki sizde Zuzu gibi sessiz bir şekilde cümlemi dinleseydiniz belki o kişi siz olabilirdiniz tavşanlar.Ben o sırada çok mutlu olmuştum. Çünkü yine bir öğretmenin gözüne girmiştım.Sonra annem ile bir video çekmeye karar verdik. Başladık çekmeye.

''-Merhaba öğretmenim ve arkadaşlarım. Benim bir günlük rutininim başlangıcı kahvaltı. Sabah kalkar kahvaltımı yaparım özellikle ''peynir '' kem bilmeleri dersinde zaten görmüştük. Peynirin kemiklerimizin gelişmesinde çok katkısı var.

Kahvaltımı yaptım şimdi üstümü değiştirecem ardından dişleklerimi fırçalıyacağım.

Şimdi giyindim, dişleklerimi fırçaladım ve okula gidiyorum. Şşşt sessiz olun öğretmen geldi.

K:Zuzu Matematik ödevlerini kontrol eder misin?

Z: Tamam öğretmenim.

Ben şimdi dersteyim eve giderken görüşürüz.

Ohh şükür okul bitti. Eve geldim ve hemen kıyafetlerimi değiştirdim. Ödev vaktiii ühü ühü hemen ödevlerimi bitirip parka gitmek istiyorum. Şimdi dişlekli patenlerimi giydim ve paten sürmeye çalışacağım.

1. Düşüş:Of canım acıdı

2. Düşüş=:Ühü ühüü tüylerim koptuuu

3. Düşüş:Off çıkarıcam bunları birzda kaydırağa binicem ama sabahtan beri ayağımda paten olduğu için paten varmış gibi hissediyorum. Neyse bir şey olmaz. Kaydırağa gittim. Kaydırakta ayağımda paten varış gibi hissettiğim için düştüm. Sonra tavşanasteneeye gittik. Kafam kanamış. Hemen pansuman yaptılar. Tabii annem tavşan Moko beni mutlu etmek için bana bir peynir verdi. Sonra eve gittik çantamı hazırladım ve uyudum.''Öğretmenim sunumum bu kadardı.

K: Geçmiş olsun zuzu, çok güzel olmuş, ellerine sağlık.

Z.: T..Teşekkür ederim öğretmenim.

Bütün arkadaşları hep bir ağızdan

-Geçmiş olsun Zuzu diye bağırdılar.

Z:TE-TEŞEKKÜR EDERİM ARKADAŞLAR.

Ecrin Akdeniz 6/A

### ZEYTİN AĞACI

Tuna Bey yine bir gün işten dönmüştü . Eve girdiği anda köpeği Tarçın'ın onu karşılamasıyla yüzüne bir gülümse saçıldı. Bunun ardından bahçeye çıktı ve 10 yıllık zeytin ağacının gölgesindeki masaya oturdu ve evrak hazırlamaya başladı. Avukat olduğu için yeni duruşmasına hazırlanıyordu . Bu aralar müvekkili ile ilgili önemli işleri vardı.Tuna Bey evrak hazırlamayı bitirdikten sonra gökyüzüne baktı ve, gökyüzünü kara bulutların sardığını gördü. Bunu görünce içeri girdi. Sonra bir şimşek çaktı ardından gök gürültüsü ve yağmur yağmaya başladı .Yağmurun yağması Tuna Bey'e bir şey hatırlattı. Telefonunu aldı ve cuma günü havanın yağmurlu olup, olmadığına baktı . Korktuğu başına gelmişti .Cuma günü yağmurluydu ,hem de duruşmasının olduğu günde . Arabasını tamire verdiği için duruşmasına taksiyle gitmek zorundaydı.

Cuma günü geldiğinde erken kalktı, kahvaltısını yaptı ve dışarı çıktı . Hava durumunun gösterdiği gibi yağmurluydu. Bir taksiye binip adliyeye gitti. 8 dakikalık bir yolun ardından arabadan indi.Şemsiyesini açtı ve adliyenin kapısına doğru yürüdü ve direk görevlinin yanına gitti. Görevliden kaçınıcı duruşma salonuna gitmesini gerektiğini sordu. Görevli ona 5 numaralı duruşma salonuna diye cevap verdi. Hemen o duruşma salonuna doğru yol aldı .Salona girecekken müvekkili Mehmet Bey ile karşılaştı . Birlikte salona girdiler ve hakimin gelmesini beklediler .Herkes gelince hakim bey, Mehmet Bey'e söz hakkı verdi. Mehmet Bey ailesiyle pikniğe gittiğini ,pikniklerini yaptıktan sonra bir tane ailenin gelip mangal yaktığı ama ailenin ateşi güzel söndürmeden gittiklerini , bunun üzerine kendisinin onları uyardığını ama dikkate alınmadığını ,o ağaçların yanmasından dolayı üzüleceğini belirtti .Ve bu olayın ilerleyerek mahkemeye kadar gittiğini söyledi .Tuna Bey de söz hakkı alarak Mehmet Bey'i desteklediğini ifade etti. Bunun ardından duruşmayı Mehmet Bey kazandı. Gereğini yapılması da arz edildi. Mahkemeden çıktıktan sonra Mehmet Bey, Tuna Bey'e evrakları hazırladığı için teşekkür etti.

Adliyeden çıktıktan sonra Tuna Bey yağmurun dindiğini gördü ve evin yolunu tuttu . Yolda giderken kendi zeytin ağacını düşündü. Yıllardır baktığı zeytin ağacının, bir orman yangını yüzünden Mehmet Bey'in anlattığı gibi yanarsa ne kadar üzüleceğini biliyordu. Mehmet Bey'e bir kere daha hak verdi. Eve geldiğinde köpeği Tarçın'a yemeğini vermek için bahçeye çıktı. Bahçeye çıktığında zeytin ağacını 10 yıl sonra hala burada sağ salim gördüğüne sevindi.

Büşra İpek Gül Türkmen 7/A

## SONBAHAR AĞACI

Yine aynı saatte uyanmıştı. Kahvaltıda bir önceki gün yediklerinin aynısını yemişti. Yine aynı saatte aynı yerde otobüsü bekliyordu.

Her günü bir önceki günüyle aynıydı. Farklı hiçbir şey yoktu. Aynı saatte ve aynı yerde. Yaptıklarından davranışlarına kadar, her şey aynı renkmış gibi. Otobüs durağına öğrenciler gelmeye başlamıştı. Küçük çocukları görünce onlara imreniyordu. Onların her günü farklı bir renkti, aynı sonbahardaki ağaç yaprakları gibi.. Hepsi kurusa da, dökülse de farklı tonlardı. Hiçbir ağacın yaprağı aynı tonda değildi. Biri daha açık bir turuncu, diğeri ise daha koyu bir turuncu..Sonunda otobüs gelmişti. Çocukken otobüse okuluna gitmek için binerdi. Hatırladıkça o günleri özlüyordu. Her gününün farklı renklerde olduğunu günleri özlüyordu..

Bir çarşamba sabahıydı. Annesinin neşeli sesi ile uyanmıştı, “kalk hadi! okula geç kalacaksın” kuşlar cıvıldıyordu. Hemen formasını giyip merdivenlerden aşağı indi. “sandviçini yemeyi unutma!”.

Otobüs durağına kadar yürüdü. Gökyüzü büyüleyiciydi. Bulutlar sanki dans ediyor, güneş ise selam veriyordu resmen. Elinde olsa bu manzaranın resmini çizerdi. Kendini bildi bileli bir ressam olmak istemişti. Resim çizmede oldukça becerikliydi ama yakınları bu isteğe pek açık bakmıyordu. Sadece çalışıp iyi bir mesleğe sahip olsun istiyorlardı, o ise her ne kadar istemese de ailesini hayal kırıklığına uğratmamak için susuyor ve kendini sadece derslerine veriyordu. Resim yeteneğinin üstüne gitmiyordu. Ailesine göre hayat, ders çalışıp gelecekte mesleğe sahip olup bir aile kurmaydı. O bunu istemiyordu, istediği yol bu olmasa da onlara hiçbir şey söylemiyordu.

Okuldan erken çıkmıştı. Daha hava aydınlıktı. Mahallenin karşısındaki parka gitti. Bir ağaç vardı orada, ‘sonbahar ağacı’ derdi ona. Ağacın gövdesine yaslandı, çantasından defter ve kalemını çıkardı ve gökyüzünü resmetmeye başladı. Sonuç onu kendine hayran bırakacak gibiydi. O bir usta değildi, mükemmel çizmezdi ama nedense çizimini Picasso’nun sanat tablosu gibi görüyordu. Evin yolunu tuttu, annesine resmini göstermek için sabırsızlanıyordu.

“Anneciğim, resmim nasıl olmuş?” ,annesi resme dikkatle baktı, “ödevlerini bitirmelisin, resim çizmek hiçbir işine yaramayacak”.

Bozuntuya vermedi ama modu gerçekten düşmüştü. Bu güne kadar çizip başkasına gösterdiği resimde böyle tepki alıyordu. Yaptığı şeyler beğenilmiyordu. Artık resim çizmekten soğumuştü.

Yavaş adımlarla otobüse bindi. Asla istemediği bir mesleğe sahipti, belki de bundan dolayı sabahlarından nefret ediyordu.

İşten sonra evine yürüyerek gitmeye karar verdi. Hem yürüyüş yapmış olurdu.

Eski mahallesinin önünden geçiyordu, o park.. Çocukken her zaman sonbahar ağacının gövdesine dayanıp defterine bir şeyler karalardı. Sonbahar olduğundan yaprakları dökülüyordu, yaprakların hiçbiri aynı renk değildi. Onun aksine, ağaç ne kadar zaman geçse de renkli kalmıştı. Ağacın gövdesine dayandı, aynı eski günlerdeki gibi, renkli günlerindeki gibi. Merak ediyordu, acaba istediği yolu seçse, yine bu kadar renksiz, bu kadar mutsuz olur muydu?

-Zeynep Durur 7/A

## VİRTÜÖZ KIZ

Merhaba, ben Elif. Size hayatımı anlatmak istiyorum. Çünkü bu arala birileriyle konuşmaya çok ihtiyacım var. Sanırım zor bir dönemden geçiyorum. Şu aralar ailemle aram pekiyi değil. Çünkü beni bir çok konuda zorluyorlar. Mesela birkaç gün okulda kurs seçmeleri vardı. Yani gidip formu doldurup hangi kursa gitmek istediğini yazıyorsun. Okul dersi olarak bütün dersleri seçip ek olarak keman isteyecektim. Küçüklüğümde beri bu enstrümana çok ilgi duyuyorum. Yani öyle olduğunu düşünüyorum. Çünkü beni bu konuda hiçbir yere yönlendirmediler. Neyse, aileme gelip ek olarak keman kursunu istediğimi söyledim. Tabii reddettiler. Zaten bütün derslere katılmışım bunlarıda seçersem zorlanmışım. Aslında zorlanmamdan filan değil sadece uğraşmak istemiyorlar. Hiç kardeşim yok. Evde tek başımayım. Belki bir kardeşim olsa daha eğlenceli olabilirdi hayatım. En azından dertleşecek bir omzum olurdu.

Saat 6.00'da kalktım ve elimi yüzümü yıkadım. Pijamalarımı değiştirip günlük kıyafetlerimi giydim. Kahvaltı için mutfığa gidip kahvaltılıkları hazırladım. Bu arada belirtmek istediğim bazı şeylerde var. 8. Sınıf öğrencisiyim, genel ortalamadayım, çalışkan sayılabilirim. Uzun siyah saçlı ve yeşil gözlüyüm. Çok fazla arkadaşım yoktur yani neredeyse hiç. Teneffüslerde genellikle karakalem resim yaparım. Ah! Az kalsın krepleri yakıyordum. Saat 6.40 olmuş. Çok zaman kaybetmişim. Kendi krebimi yiyip formamı gidim. Akşamdan hazır olan çantamı alıp otobüs durağının yolunu tuttum. Saat 7.15 otobüsünün gelmesine daha 5 dakika var. Her gün otobüse geldiğimde bir amca gelip kediler ve köpeklerle mama bırakıyor. Her sabah beni gördüğünde selam veriyor bende ona veriyorum. İşte otobüs geliyor. Otobüse binip her zaman oturduğum koltuğa oturdum. Kulaklığımı çıkarıp keman sesi dinlemeye başladım. Evet, bu ses beni gerçekten hem rahatlatıp hem huzur veriyor. 1 saatin sonunda otobüs yolcuğum bitmişti. Şimdi 10 dakika yürüyecek ve okula varacaktım. Okula yaklaştığımda kulaklığımı ve telefonumu çantama koydum. Gerekli kitaplarımı dolaptan alıp sınıfa geçtim. İlk 5 ders bitti. Öğle arasına girdik. Formları doldurmaya idareye gidecektik. Hemen işlerimi bitirip yemek yemek istiyorum. Yemek yemeye çok düşkün olduğumu söylemiş miydim? Neyse koşar adımlarla idareye doğru gidiyordum. Gerekli formaları doldurup sadece okul derslerinin kurslarını istediğimi yazmışım. Evet sonunda yemek zamanı. Sanırım beni en çok mutlu eden şey yemek. Ama ne hikmetse dünyayı yesem bile hem doymuyorum hem kilo almıyorum.

Sınıfa girdim. Oh be! Kimse yok. Yalnız başıma kalmayı ve takılmayı çok seviyorum. Sırama oturdum ve resim çizmeye başladım. Genellikle resimlerimi kimseye göstermezdim çünkü ben küçükken (yaşıma göre) çok güzel bir kelebek çizmişim. Gidip babama gösterdiğimde bana "Git faydalı işlerle uğraş, ne bileyim git Ela Lale el ele yaz" demişti. O günden beri hiç kimseye göstermem. Çizgisiz resim defterimi açıp boş herhangi bir sayfayı açtım. Güzel bir örümcek çizdim. Milyonlarca gözü olan, tüylü ve ağından sarkan bir örümcek. Tam resmimin yarısına gelmişim ki acıktığımı hissettim. Sahi nasıl yemek yemeyi untabildim? Neyse resmimi bırakıp yemek almaya kantine gittim. Oh be en azından sıra yok.

Hemen tostumu alıp sınıfa çıktım. İşte tam anlamıyla mutluluğun anlamı. Ben mutlu mutlu tostumu bitirirken sınıfa birileri girdi. Pffff! İnsanların neredeyse hepsinden nefret



ediyorum. İyi ki okulumuzun üniforması sweatshirt şeklinde. Siyah sweat üstüne okulumuzun adının kısaltmasını yazıyor. Kapüşonumu çekip tostumu bitirdim. Sonra resmime devam ettim. Resmim biter bitmez öğretmen sınıfa girdi. Bu ders hariç son 2 dersim kalmıştı. Sonuncu dersin son 5 dakikasında öğretmen kursların günlerini sınıf grubumuza attı.

| Pazartesi | Salı      | Çarşamba | Perşembe     | Cuma        | Cumartesi   |
|-----------|-----------|----------|--------------|-------------|-------------|
| Türkçe    | Matematik | Fen Bil. | İnkılap Tar. | Yabancı Dil | Teknoloji T |
| Türkçe    | Matematik | Fen Bil. | İnkılap Tar. | Yabancı Dil | Teknoloji T |

Not: Derslerimiz otuzar dakikadır. onar dakika teneffüs olacak şekilde ayarlanmıştır ve pazar günleri ise diğer kurslarımız olacaktır (Keman, Piyano, Voleybol vs.). Kurslara gelen öğrencilerimize girdiği derslerden 1 tane sözlü notu 100 olacaktır. Kurslarımıza gelirken aşağıdaki test ve konu anlatımlı kitapları almanız rica edilir. Enstrümanlar okulumuz tarafından temin edilmiştir.

#### KİTAPLAR:

Ah! 1 sözlü notu 100 mü? Annem buna çok sevinecek(!). Her neyse otobüse yetişmem gerek. Kulaklıklarımı takıp arka tekli koltuklardan birisine bindim ve eve vardık. Eve geldiğimde birileri yan binamıza taşınyordu. Anneme sorduğumda bilmiyorum diye beni geçitirdi. Akşam yemeği bittikten sonra annem dedi ki “Yürü de komşular kimmiş bir bakalım” dedi. Bugün yaptığı böreklerden aldık ve komşuya götürdük. Kapıyı açan kim bilin bakalım. Annemin en yakın arkadaşlarından biri Ada teyze. Ben küçükken eve gelir, bana bakıcılık yapardı. Bizi gördüğünde yüzünde güller açtı. Kendisi çok iyi bir kadındır. Annemler koyu bir sohbete dadı. Benim çok uykum gelmişti. Hayal meyal hatırlıyorum. Annem şey diyordu “Biz eşime iş gezisine çıkacağız 2 haftaya. Bizim çocukta biz gelene kadar sende kalsa, hem gözümüz arkada kalmamış olur.” “Ya tatlım tabii ki olur ne demek” “Ay şimdi sana zahmet oldu” “Yok canım ne zahmeti” Neyse tatlım biz gidelim zaten akşam oldu” deyip kalktık, valla baya hatırlıyormuşum. Neyse ya Ada teyze çok iyi bir kadındır. En azından aşırı disiplin yok. Yani sanırım.

Normal bir şekilde 2 hafta geçti. Bugün Ada teyzeye gidecektim. Kocasını 2 yıl önce vefat etmişti ve hiç çocuğu yoktu. Okuldan geldikten sonra dün geceden hazırladığım bavulumu aldım ve annemlerle vedalaştım. Vedalaşmamız yaklaşık 30 dakika sürmüştü. Neden mi? “Bak Ada teyzende uslu duracaksın, derslerini biz yokuz diye asmayacaksınız, ödevlerini yapıp ek kitaplarından testlerini çözeceksin” gibi daha neler neler...

Ada teyzeye gittim ve bana kalacağım odayı gösterdi. Sona “Elifçiğim gel seni evde gezdireyim hem bende odaların yerlerini pekiştirmiş olurum” dedi. Ben “Tamam” dedim ve odamın hemen yanındaki kapıyı açtı. Burası tuval- ay yani benim odam. Burası tuva- yani şey mutfak. Neyse tatlım sen eşyalarını odana koy sonrada salona gel konuşuruz azıcık. “Tamamdır Ada teyzeciğim.” Eşyalarımı yerleştirip salona geçtim. “Eee daha daha nasılsın kızım görmeyeli baya büyümüşsün. Yolda görsem zor hatırlarım.” “Ya valla Ada teyze bende

seni azıcık fotoğraflardan biliyorum o kadar. Eee derslerin nasıl bakalım?” “İyi çok şükür Ada teyze işte şimdide LGS’ ye çalışıyoruz.” “Yaa canım kolay gelsin nasıl çalışıyorsun LGS’ ye?” “Normal derslerimden sonra 2 veya 3 saat fazladan ders çalışıyorum.” “Yaa ne güzel başka aktivitelerle ilgileniyor musun?” “Aslında derslerime gerçekten çok önem veriyorum. Bu yüzden pek zamanım kalmıyor ama hep keman çalmak istemişimdir.” Keman lafını duyunca gözleri parladı resmen. “Beni takip et tatlım.” Ada teyzenin odasına geldik. “Ah şurada bir sandalye olacaktı...” Daha yeni taşındığı için her şey her yerdeydi. Sandalyeyi aldı ve üstüne çıktı. Kocaman dolabın üstünden bir kutu çıkardı. Kutu ince uzun... BİR DAKİKA YOKSA O DÜŞÜNDÜĞÜM ŞEY Mİ??? “Ada teyzee” “Hı?” “Yoksa o düşündüğüm şey mi?” “Bilmem ki o mu?”. Allah’ım lütfen bu bir rüya olmasın. “Ada teyze sen ciddi misin?” “Evet tatlım, hadi gel içeriye yalnız bana bir daha Ada teyze deme kendimi yaşlı hissediyorum.” “Tamamdır Ada abla” İçeriye girdim ve karşılıklı koltuklara oturduk. “Evet tatlım otur bakayım şöyle, al bunu.” Azıcık tereddüt ettim. “Al al tatlım korkma, seni yemez.” İkimiz birlikte sanki hep bu anı beklemiş gibi katıla katıla güldük. Aramızda yaş farkı çok değildi. 15-20 yaş vardı aramızda ama bizim aramızda abla-kardeş ilişkisi gibi bir şey vardı. “Bak şimdi Elifçiğim al şunu, şunu da al. Şimdi bunu boynuna doğru yaklaştır, aferin. Şimdi bak bunun adı arşe...” Yaklaşık yarım saat teknik bilgileri ve kemana nasıl tutacağımı vesaire öğretti. “Elifçiğim” “Efendim Ada abla” “Tatlım istersen yatalım geç oldu.” ”Bende sana aynı şeyi söyleyecektim. Bu arada benden çekinme tatlım olur mu?” “Tamamdır Ada abla.” Yatağıma yattım ama yerimi hiç yadırgamadım. Normalde uyuyamayacağıma emindim. Neyse çok geç oldu artık uyumak istiyorum.

Sabah olmuş, saat 8.00. Saati duvardaki süslü duvar saatinden gördüm. Ada abla süsü gerçekten çok seviyordu sanırım. Şu an saat 8.15 eğer evde olsaydım annem odama şimdiye kadar dalmış olur hatta erken kalkmadığım için söyleniyor olurdu. Ona göre erken kalkarsan beynin daha açık olurmuş. Tamam, bende bu söze katılıyorum ama her geç kalktığımda bunu söylemesinden sıkıldım. Of ben şimdi uyuyamam ki. Kalkıp kahvaltı hazırlayayım bari. Mutfağa girdim, annem bana birçok yemeği yapmayı öğretmişti. Güzel bir kaşarlı omlet yaptım. Bu benim özel tarifimdi. Ada teyze mutfağa girdi. “Ooo Elif hanım erkencisiniz bakıyorum.” “Yok Ada abla ya ben hep bu saatlerde kalkarım.” Ada abla masaya oturdu. “Omlet enfes gözüküyor ama... Şu beyaz şey kaşar mı?” “Ah evet bu benim özel tarifim.” İkimiz birlikte omletimizi yemeye başladık. Ada abla çayı demledi, suyu zaten ben koymuştum. “Elifçiğim ne kadar güzel olmuş bu omlet. İçinde ne olduğunu sormayacağım çünkü söylemeyeceğine eminim.”

Bir hafta sonra annemler gelmişti. İstemeye istemeye eve geri döndüm. Bir hafta içinde okuluma gittim, ödevlerimi yaptım, ek soru çözdüm ve kemanda iyileşmeye başladım. Yani sanırım. Ama Ada abla ile aramızda geçen en komik diyalog şu idi.

“Ada abla?” “Efendim canım.” (Evet gerçekten efendim yerine efenim diyor) “Şimdi ben azıcık keman çalabiliyorum ya.” “Evet?” “Ben şimdi kemanist mi oluyorum?” Ada abla kocaman bir kahkaha attı. “Hayır tatlım daha çok virtüöz kullanıyoruz ama senin dediğinde doğru.” “O ne ya fritöz gibi.” Ada abla katıla katıla gülünce her şeyi dışımdan söylediğimin farkına vardım ve birlikte kahkahalar attık.

...

Ada ablayla çalışmamızın ardından tam bir ay oluyor bugün. Şu an çok mutluyum çünkü annemlere sürpriz yapacağız. Ada abla annemlere bugün bize misafirlige gelmek istediğini

söyleyecek sonrada keman çalmaya başlayacağım. En son müzik öğretmenimin beni özel olarak çalıştıracağını söyleyecektik. Her şey planladığımız gibi gidiyordu. Annemlere günlerdir çalıştığım parçayı çaldım ve en son müzik öğretmenimin beni çalıştıracağını söyledim. Sadece sanırım çok tepki vermediler. Ada abla biraz daha kalıp sonra gece olduğunu söyleyip evine gitti. Ada abla gidince babam ve annem bana bakmaya başladılar. Onlara “Ne oldu?” bakışlarımı yolladım. Babam bir anda “Sen ne yapmaya çalışıyorsun!” dedi. Gözlerim dolmaya başlamıştı. Annem “Tatlım bağırma istersen 2 gün sonra toplantı olacak sesinin kısılmasını istemezsin değil mi? Elif sen de çık odana!” Koşarak odama çıktım. Kapıyı yavaşça kapattım. Sessizce ağlıyordum. Artık ne yapacağımı bilmiyordum. Bir an gelen sinirle ayağa fırladım ve salona girdim. Artık kırılıp kırılmamaları umurumda değil. Zaten ikisinin de kırılacak bir kalbi olduğuna inanmıyorum. ”Anne, baba!”. Bana sinirli gözlerle bakmaya başladılar. “Size bir şey soracağım” “Sor bakalım yine ne isteyeceksin” dedi annem. “Sizin istediğiniz neyi yapmadım?”. Annemler böyle bir soru beklemedikleri için afalladılar. “Anne, baba ciddi soruyorum ya hadi bir tane yapmadığım şeyi söyleyin” Susup kalmışlardı. “Sınıfın birincisi kim biliyor musunuz? Ben! 8. Sınıflarda kim birinci? Ben! Okul birincisi? Bugüne kadar yapılan bütün bakın bütün diyorum bütün denemelerde kim birinci? Ben! Sırf ünlü iş adamı Arda Bilir’ in kızı kötü bir lise kazandı demesinler diye günde 600 soru çözüyorum sizin haberiniz var mı!?” Salondaki herkes ağlıyordu ama sessizce.

...

Annemler o öfke patlamasından sonra onlarca kez benden özür dileyip bana yaptıklarının yanlış olduğunu, gece düşünüp yaptıklarından çok pişman olduklarını ve davranışlarını düzeltmeye çalışacaklarını söylediler. Bu durum beni çok mutlu etmişti çünkü 1,5 ay sonra "Geleceğin Virtüözü" adlı bir yarışma yapılacaktı. Bu konuyu annemlere açmak istiyorum çünkü bu yarışmaya katılmak çok istiyorum. Ve (eğer düzenli olarak çalışırsam) iyi bir derece yapacağıma eminim. Annem salonda babamla Müge Anlı izliyor. Şu an reklama girdi. Tam zamanı. Annemlerin yanına geldim. "Anne" "Efendim tatlım" "Bir tane yarışma var keman çalanlar için" "Eee?" "Diyorum ki ben yarışmaya katılırsam olur mu?" "Babanla bir konuşayım tamam mı tatlım" "Tamamdır anne"

...

1,5 ay sonra

"Anne" "Efendim kızım" "Bak Ada abla gelmeden sonuçları açmayacağız tamam mı" "Tamam kızım daha kaç kere söyleyeceksin" Zil çaldı. Kesin Ada abla geldi. Ada abla "Açtınız mı sonuçları?" "Yok seni bekledik hadi gel açalım" Sonuçları açtık ve... Oley be! Yarışmayı kazanmışım. Artık seçkin öğretmenler tarafından ders alacaktım.

...

Bugün ödül aldım. Hem de uluslararası. Aynı zamanda bugün doğum günüm. Çok mutluydum. Amerika'ya bütün sevdiklerim gelip yarışmamı izleyip 24. doğum günümü kutladılar. Yarışmayı kazanmışım.

... Artık özel ders vermeye başlamıştım. Öğrencilerimi çok seviyor ve işimi layığıyla yapmaya çalışıyordum.

...

Bu hikayenin sonuna geldik. Eğer hayatta mutlu değilseniz yaptığımız işlerden zevk alamazsınız. Önemli olan ders notları değil, ahlak notudur. Önemli olan insanların istediği gibi yaşamak değil, mutlu bir şekilde yaşamaktır. Hayattan zevk alın ve sağlıcakla kalın!

Ebrar Uslu 7A

### Hayvan Barınağı

Ben Seda 6.sınıfa gidiyorum. Ailem hayvanları çok sever. Ama ben sevmem. Çünkü küçüklüğümde bir olay yaşadım bu da beni hayvanlardan soğuttu. Küçükken bir kedi beni tırmaladı ve bu olayın üstünden yıllar geçmesine rağmen yüzümde hala izleri var. Sadece dinzorları severim. Çünkü onlar zararsız ve diğer hayvanlara göre çok daha sakinler. Ailem hep bir kedinin seni tırmalamış olması diğer hayvanları sevmene engel değil der. Ben de hep haksız olduklarını düşünürüm. O gün babam, kardeşim, annem yanıma geldiler ve benimle bir konu konuşmak istediklerini söylediler. Ben de onları dinlemeye başladım. Annem “Eve bir hayvan almak istiyoruz bunun senin için zor olacağını biliyoruz ama uzun zamandır bunu düşünüyoruz ve bunun hem senin hayvanlara alışman için iyi bir fırsat olacağını hem de bir hayvan almanın hepimize iyi geleceğini düşünüyoruz”, dedi. Ben şok olmuştum. Dona kaldım. Annem tekrar ne düşündüğümü sordu. Ben ne kadar konuyu kapatmaya çalışsam da annem tekrar tekrar soruyordu. Ben de düşünceğimi söyledim. Sonra bunu düşündüm ve denemeden zarar gelmeyeceğine karar verdim. Sabah annemin yanına gidip kararımı söyledim. Annem çok sevindi ve babamı aradı. Babam hemen gelebileceğini 1 saat içinde orda olacağını söyledi. Annem telefonu kapattıktan sonra gelmek istemediğimi söyledim. Annemse gelmemi istediğini ve orada ki hayvanları görmemi istediğini söyledi. Ne kadar ısrar etsem de kabul etmedi. Ben de çaresiz hazırlanmaya başladım. Babam geldi ve yola çıktık. Çok stresliydim. Vardıktan sonra biraz yürüdük ve sonra içeri girdik. Gördüğüm manzara karşısında şaşkın kaldım. Hayvanlar muhteşemdi. Geyik bile vardı. Annemler benim şaşkınlığımı fark ettiler ve “Sanırım hayvanların güzelliğine şaşırdın değil mi?”, dediler. Bende “evet”, dedim. Annem de “Sana gelmenin iyi olacağını söylemiştim.”, dedi. Sadece güldüm ve etrafı gezmeye başladım. Gezerken bir köpek gördüm. Çok güzeldi. Benle oynamaya çalıştı. Hemen annemlerin yanına gittim ve o köpeği çok beğendiğimi söyledim. Onlarda benle gelip köpeğe baktılar ve onlarda köpeği çok beğendiler. Ardından hemen alacaklarını söylediler. Kardeşim ve ben çok sevindik. Hemen köpeğin resmi işlerini hallettik ve eve gittik. 1 ay kadar geçti ve hepimiz köpeğe alıştık. Ben ise artık bütün hayvanları seviyorum. Sokaktaki hayvanlara yardım etmek için yapılacaklar listesi bile hazırladım. Listem de çöp kenarlarına mama ve su koymak, birçoğunu sahiplenmek, sahibi olmayan hayvanları sahiplendirmek ve hayvanlara zarar verenleri uyarmak düzelmezse de şikâyet etmek gibi maddeler vardı. Bunların birçoğunu yaptım ve yapmaya devam ediyorum. Gelecekte ki planım ise hayvanlarla alakalı bir kampanya başlatmak. Şuan hayvan barınağına gittiğim için çok mutluyum. Eğer gitmeseydim belki de bunların hiçbirini yapamayacaktım. O zaman anneme kızsam da şuan bunun için hala teşekkür ediyorum.

## Duygu

Merhaba sevgili günlük. Bugün benim doğum günümdü. Annemde bana seni verdi. Sana günlük deniliyormuş ve senin içine yaşadıklarımızı, duygularımızı kısacası istediğimiz her şeyi yazabiliyormuşuz. Bu beni mutlu etti senin sayende kimseye söyleyemediklerimi söyleyebileceğim, konuştuğum zaman (daha doğru yazdığım zaman) beni dinleyecek biri olacak artık.

Ama madem seninle aram bu kadar yakın olacak o zaman sana bir isim vermem lazım. Sonuçta artık sen benim en yakın arkadaşım, arkadaştan da öte kardeşimsin artık. Düşündüm de madem sana duygularımı anlatacağım o zaman sana ‘‘Duygu’’ ismi çok yakışır. Evet duygu. Duygularımı paylaştığım canım arkadaşım Duygu.

## Sınav

Duygu ben artık 8. Sınıfım ve geleceğim hakkında bir karar vermem gerekiyor. Sonuçta okuyacağım liseyi ona göre seçeceğim, ona göre çalışacağım. Ailem; doktor ol, mühendis ol, mimar ol, öğretmen ol gibi şeyler söylüyor ama ben ne olmak istediğimi bilmiyorum. Yani bir şey istiyorum ama istediğim şeyi ortaya tam olarak çıkaramıyorum.

Bugün okula gittiğimde rehber öğretmenimiz sınıfımıza geldi. Bize gelecekte ne olmak istediğimizi bilip bilmediğimizi sordu. Meğer benim dışımda herkes ne olmak istediğini biliyormuş. Öğretmenimiz neye yetenekli olduğumuzu, hangi mesleğin bize yakışacağını görebilmemiz için bir sınav yapacağını söyledi. Tabi bu sınavların sonuçları gerçek değil bir tahminden ibaretmiş. Ama yine de aklında bir şey olmayan kişilere girmelerini önerdi. Bize bir fikir olması bakımından. Tabi sınıfımız en çalışkanı (yani kendi öyle söylüyor), en çok ödev isteyen ( bizi sinir etmek için) olan Fitnat yine bu sınava da katılacağını söyledi. Ama sonuç ne çıkarsa çıksın yine de doktor olacağını söylüyor.

Zaten neredeyse tüm sınıf ya doktor, ya mühendis, ya öğretmen, ya da mimar olacağını söylüyor acaba onlara da mı aileleri baskı yapıyor?

## Müzik

Duygu bu sınava girdim bana müzisyen çıktı. Ama benim müzikle hiç aram yok ki. Hayatımda hiç müzik dilemedim. Arkadaşlarım da bazen açıyor garip garip müzikler (Özellikle Fitnat, Züheyla, Sinem ) hiç sevmiyorum böyle müzikleri. Fakat Fitnat’a ne çıktı tahmin bile edemezsin. Palyaço, tüm sınıf o kadar güldü ki Fitnat’a, sana anlatamam. Bense hala müzisyen nasıl olurum onu düşünüyorum.

Eve geldiğimde internette bazı müziklere göz gezdirdim, gerçekten hoştu. Birden bire kendimi ritim tutmuş bir şekilde buldum. Aynı zamanda ilk dinleyişime rağmen rahatlıkla

müziği ezberden söyleyebiliyordum. Gerçekten muhteşemdi. Çok hoşuma gitti. O gün sanırım 1-2 saatimi bilgisayarda müzik dinleyerek geçirdim. Bunu aileme söylemeliydim.

Müzik işe yaramaz

İlk işim anneme söylemek oldu.

- Anne anne!
- Efendim kızım
- Anne ben müzisyen olmak istiyorum.
- Kızım sen olamazsın öyle şeyler. Onlar tamamen gereksiz, işe yaramaz şeyler. Sakın zamanımı böyle şeylerle geçirme. Sen doktor olacaksın. Ben sana boşuna mı test kitapları satın aldım? Boşuna mı seni etüte yazdırdım?

Annemin böyle söyleyişi kalbimi ne kadar kırsa da bir şey diyemezdim ya. Sonuçta annem diyor sözüne karşı gelemezdim. Anneme karşı boynum kıldan inceydi.

O gün okula gittiğimde en iyi arkadaşlarım: Ahsen ve Bersu yanıma geldi:

- Ayşe, meslek sınavında sana müzisyenlik çıkmış.
- Evet. Dedim üzgün bir şekilde.
- Ama neden üzgünsün bu güzel bir şey hem senin mesleğin bu olmak zorunda değil ki sadece bir tahmin.
- İşe yaramaz bir tahmin. Diyerek oradan kaçtım.

Ahsen ve Bersu bana bakıyordu. Peşimden gelmiyorlardı sanırım benim biraz yalnız kalmam gerektiğini düşünmüşlerdi ve haklılardı da.

O gün rehber öğretmeninin yanına gittim. Bana gülümsemeyle baktı. Sanırım ihtiyacım olan tek şey buydu. Bana bazı sorular sordu. Ve son sorusu da ‘‘Ne olmak istiyorsun?’’ oldu.

Hayatımda bana bu soru ilk defa sorulmuştu. Birden durdum ve istemsizce;

- Müzisyen

(Gülümseyerek) Bu çok güzel bence ne olmak istiyorsan o olmalısın dedi.

Yüzümde bir mutluluk belirdi. Sanki istediğim buymuş gibi. O an rehber öğretmenine sarılı verdim. Sanki beni seven tek kişi oymuş gibi.

Başlıyor

Sanki hayatım yeniden başlamış gibi sanki ben yeniden dünyaya gelmiş gibiyim. Okuldan eve dönerken bir müzik kursu karşıma çıktı. Piyanoda kursa katılmak istediğimi söyledim. Aylık 150 TL’ye katılabileceğimi söylediler. Eve gittiğimde kumbaramı açtım. Ve tam 1200 TL çıktı. Sonuçta 1 yıldır biriktirdiğim paraydı. Bir sonraki gün okuldan eve dönerken kursa adımlı yazdırdım. Salı ve Perşembe günleri saat 15.40 ile 18.30 arasında kursun olacağını söylediler. Fakat asıl sorun bunu anneme nasıl açıklayacağımı.

Eve gittiğimde anneme;

- Anne bundan sonra Salı ve Perşembe günleri 18.30' da eve döneceğim
- Neden?
- Arkadaşlarımla bir proje yapmalıyız da o yüzden.
- Tamam, o zaman.

Aslında yalan değildi Ahsen de piyano çalma kursuna gidiyordu.

Kurs

Ahsen'e kursa geleceğimi söyleyince şaşırılmıştı.

- Ayşe ama senin annen müzikten nefret ediyor nasıl ikna ettin?
- Gizlice
- Kızım peki parayı nereden buldun?
- Kumbaramdan.
- Tamamdır. Peki, hangi günler?
- Salı ve Perşembe
- Aynı gün! Aynı dersleri almayacağız ama aynı gün gideceğiz kursa birlikte gideriz.
- Ee evet
- Az daha söylemeyi unutuyordum hangi kurs?
- Bornali Müzik kursu
- Aynı aynı aynı. Çok mutluyum artık aynı kurstayız.
- Ee evet

O sırada Bersu yanımıza geldi. Hep beraber sınıfa gittik. Ve matematik dersi için hazırlandık.

Her Şey Güzel

Artık her şey yolunda. Salı ve Perşembe günleri müzik kursuna gidiyor, derslerime çalışıyor, okul çıkışında Bornali de müzik alıştırması yapıyorum.

LGS sınavını biliyor musun? Açılımı Liseye Giriş Sınavı bu sınava girmek istemiyorum ben müzik çalmak istiyorum. Ama eğer bu sınava girip yüksek puan alırsam başka bir şehirde okula gideceğim. Ve rahatlıkla piyano kursuna gidebileceğim. Bu yüzden bu sınava çok çalıştım. Yarın bu LGS sınavına gireceğim. Fakat kötü bir haber daha var. LGS sınavının olduğu gün müzik sınavı da var. Evet, aynı saatlere gelmiyorlar ama Annem beni LGS den sonra sinemaya götürecek. İkisine de hayır diyemem. Sanırım anneme gerçekleri anlatma vaktim geldi.

Sır Ortaya Çıkıyor

Bugün LGS ye girdikten sonra anneme;

- Anne seni bir yere götüreceğim
- Kızım sinemadan sonra olmaz mı?
- Hayır! Bu daha önemli

Annemi Bornali ye götürdüm;

- Kızım niye buradayız? Ya sine
- Anne sadece bekle

Annemi seyirci koltuklarına oturttum. Orada Ahsen'in annesi de vardı.

- Sinem(Ahsen'in annesinin ismi) burada ne var?
- Kızlar müzik sınavına giriyor
- Ne!

Sıra sıra herkes piyano çaldı. Annem sinirlenmeye başlamış tam beni sahne arkasından alacakken. Benim ismim duyuldu;

- Sıradaki isim Ayşe!

Annem birden bire kala kaldı. Ve hayranlıkla beni seyretmeye başladı. Söylediklerine göre parmaklarım öyle hızlı hareket ediyormuş ki bakan gözünü ayıramıyormuş. Sahneden indiğimde annemin kızacağıını sanmıştım ama tam tersine bana sarılarak;

- Kızım, seninle gurur duyuyorum ama bunlar
- Annecim sana her şeyi anlatacağım.

Mesleğim

Artık özgür bir şekilde piyano çalabiliyorum. Annem bana çok destek oluyor. Artık kendime ait bir piyanom ve hatta kendi yazdığım bir bestem bile var. Artık her şey çok güzel. Ahsen de benim gibi bir piyanist oldu. Bersu ise bir öğretmen oldu. Züheyla doktor Sinem ise ressam oldu. Fakat artık Fitnat'ın ne olduğunu tahmin edebilirsin. Palyaço. Hayatım artık mükemmel. İyi ki küçükken piyanoyu bırakmayıp mücadele etmişim.

Beyza Öztürk 6/A



### \*Çevreyi Koruyalım\*

Temiz bir dünya için,  
Çöpleri çöpe atmalıyız.  
Güzel bir gelecek için,  
Çevreyi korumalıyız.

Sağlıklı gelecek için  
Çöpleri toplamalıyız.  
Ağaç fidanları dikip  
Çevreyi korumalıyız.

Azra NESİPOĞULLARI 6/A

### KİTAPLARIN SESİ

Ne çok faydalıdır kitap okumak.  
Hep öğretir bize, sanki öğretmen.  
Arkadaşımdır benim hep yanımda.  
Kitapsız ev sanki bomboş bir oda.

Konuşur benimle arkadaş gibi,  
Yalnız bırakmaz hiçbir zaman beni.  
Sanki bir hayal dünyasında,  
Gezip dolaştırır beni.

Zeynepnur Hamdemirci 6/A

## GERÇEK HAYAT

Sadece bir saniye

Sadece bir salise

Sadece bir Sela

Biter işte burada.

O ses duyuldu mu?

Es Sela

Başıyorsun hayata

Hak ettiğin hayata.

Kıldıkların, kılmadıkların

Söylediklerin, söylemediklerin

Birden serilir önüne

Ne yapacaksın? Şimdi söyle

O konuştukların, dedikoduların

Duyulmayacak mı sanırsın?

Kılmadığın namazlar

Sorulmayacak mı sanırsın?

6/A BEYZA ÖZTÜRK

## BAHAR HİÇ GİTMESİN

Bahar insanın içini ısıtan bir mevsimdir.

Her yıl çiçeklerle selam verir.

Artık her taraf yemyeşil örtü,

Bahar hiç gitmesin

Kuşlar yayılmış gökyüzüne,

Her biri baharın sevincinde.

Hepsi şarkılar söylüyor.

Bahar hiç gitmesin.

Ceylin Kök 7/A 702

## Dünyamız

Değerlidir tek yaşam kaynağımız

Üzülmemeli, incinmemeli

Yeşil bir Dünya istiyorum.

Arkamızdakiler için,

Masmavi kalsın gökyüzü.

Irmaklar kurumasın

Zengin bir Dünya için.

6/A Elif Gül Kuralay

## BALIKLAR GİBİ

Masmavi denizlerin, okyanusların,  
Göllerin içindeki tatlı ve tuzlu  
Suların içindeki ışıltılı,  
O parlak o göz alıcı renkler.

O kocaman dudaklarıyla tanınan,  
Süzgeçleriyle şov yapan,  
Sallana sallana ilerleyen,  
Huzur içinde yaşayan balıklardır.

Balıklar birlik, beraberlik içindedirler.  
Onlar toplu bir şekilde gezerler ki,  
Bir düşman gelip onların sülalesine,  
Ya da sevdiklerine zarar gelmesin.

Balıklar çok zeki, akıllı hayvanlardır.  
Birçok kişi onlar gibi olmak ister.  
Sessiz, sakin bir hayat ister birçoğu,  
Ama herkes olduğu gibi olmalı,  
Aynı Balıklar gibi.

ESRA İREM SAĞLAM 7/B

## AĞAÇ DİKELİM

Ağaç güzeldir sevgi kadar,  
Yemyeşil hava saçar,  
Doğaya bakmaya doymayız,  
Ağaç güzeldir Ağaç dikelim...  
Ek yetiştir onları,  
Kirli havadan kurtar insanları,  
Koru onu canlılardan,  
Ağaç güzeldir Ağaç dikelim...  
Sevginle su dök!  
Ağaç altına diz çök!  
Olsun sana gölge,  
Ağaç güzeldir Ağaç dikelim.  
Defne Aydın 7/B  
Aslıhan Damla ANGIN 7/B

## YA RESULALLAH

571 12 Nisan pazartesi gecesi

Sabaha karşı doğdu bir güneş, insanlığı aydınlattı

Hz Halimeydi onun sütannesi görünce hayran kaldı, ya Resulallah

Annesi öldü, altı yaşındayken dedesi öldü, sekiz yaşındayken

Kırk yaşında geldi ilk vahiy oku oku oku, ya Resulallah

Hz Hatice , Hz Ali ,Hz Ebu Bekir , Hz Zeyd

Ezanı ilk Bilal okudu Allahu Ekber

Şu dağların arkasından bir ordu geliyor desem inanır mısınız dedin

Biz sana hep inandık , Ya Resulallah

Yukarıda Allah var desen inanır mısınız? dedin .

Onlar sana inanmadı biz hep inandık Ya Resulallah

Sonra teker teker gölgene sığındık Ya Resulallah

## ANNEM BENİM

Annem benim, canım benim,

Sen benim meleğimsin.

Kelimelerle anlatamam.

Seni ne kadar sevdiğimi

Annem benim, canım benim

Annem benim, canım benim,

Sen olmasaydın ben de olmazdım.

Benim canım annem,

İyi ki benim annemsin.

Seni çok seviyorum♥

## **FARKLILIKLARA SAYGI**

Farklı insanlar bir araya gelince,  
Bütün çocuklar eğlenip, sevinince,  
Farklılıkları bir kenara koyup, herkes birlik olunca,  
Farklılıklara saygı ortaya çıkıyor.

Hepimiz birer bireyiz,  
Farklı dinlere, dillere, tenlere, ırklara sahibiz,  
Hepimiz birbirimizden akıllı zekiyiz,  
Şimdi kalkıp, hep beraber farklılıklara saygı yolunda yürümeliyiz.

Feyza Nur Vural

## **BAHARIN RENGİ**

Baharın rengidir onlar.  
Sümbüller, güller, papatyalar  
Dallarında güzel onlar .  
Baharın rengidir onlar.

Bir resim gibi onlar  
Yeşil zemin üzerine  
Kırmızı, beyaz, sarı  
Olurlar baharın rengi habercisi.

Zümra Betül SÖYLER

## Hayalimdeki Dünya

Ağaçların kesilmediği,  
Denizlerin kirlenmediği,  
Gökyüzünün masmavi olduğu,  
Bir dünya benim dünyam.

Ormanların yanmadığı,  
Hayvanların korunduğu,  
Kelebeklerin uçtuğu,  
Bir dünya benim dünyam .

Büyüklerin sayıldığı,  
Küçüklerin sevildiği,  
Mutluluğun bitmediği ,  
Bir dünya benim dünyam.

Şeyma Biçer 7/A

## Benim Dünyam

Benim dünyamda her şey mutlu,  
Solan çiçek bile yok,  
Adaletsizlik yok,  
Benim dünyamda her şey mutlu,

Herkes birbiri ile kardeş,

Herkes birbirine saygılı,

Herkes eşit,

Benim dünyamda herkes mutlu.

Yasemin Ecrin Ögtem 7/A



## YAŞAM

Sen bilir misin?

Hayata olumlu bakmayı,

Bak ve gör bakalım.

Hayatın anlamını,

Bitkilere bak bakalım,

Olumlu düşünmeyi öğren.

Bence hemen gidip,

Fidan dikmeyi öğren.

Hayvanlara bakmayı

öğren

Onlara süt ve su ver.

Senin için teşekkür edecekler

Ama göremeyeceğin kadar uzakta,

Yani hayata olumlu bakmalısın.

Hiç bir şeyi hayatında kaçırmamalısın.

Hayat bu demek .

Bunu görüp uygulamalısın.

Erva Nur Eren 6/A

## AĞAÇLARIMIZ

Binlerce insanın,  
Kolayca nefes aldığı,  
Ve sonrasında verdiğimiz,  
Karbondioksit.

Nasıl oluyor da zehirlenmiyoruz?  
Tabiki ağaçlar sayesinde,  
Biz kabondioksit verirken,  
Onlar bize temiz hava sunuyor.

Ağaçlarımız çok değerlidir,  
Biz onlara değer vermesekte,  
Onlar sırtını dönüp gitmiyor,  
İyiki de gitmiyorlar.

Zeynep Kandaz 7/B

## Her Yer Çiçek Dolu

Çok güzel doğamız,  
Hep sevelim doğamızı.

Kelebekler uçuyor,  
Kuşlar cıvıldıyor,  
Tavşanlar hopluyor,  
Doğa ne güzel,

Gece olunca,  
Yıldızlar çıkıyor,  
Pırıl pırıl yıldızlar ,  
Bize gülümsüyor.

Herkes uyuyor.  
Baykuşlar , yarasalar,  
Uyanıyor hemen,  
Doğa ne güzel,

Zeynep Bülbül

### **-Dünyayı Korumalıyız-**

Ağaçsız hayat olmaz,  
Çiçeksiz bahar olmaz,  
Susuz insanlık olmaz,  
Korumalıyız dünyayı.

Kuraklık yaklaşıyor,  
İnsanlar tartışıyor,  
Hayvanlar azalıyor,  
Korumalıyız dünyayı

Hatice Nurdan Sağlam 6/A

### **RENKLER**

Mavi, kırmızı, sarı, yeşil, pembe ve mor,  
Daha pek çoğu var.  
Mavi: gökyüzünün rengi ,  
Denizin yansıması.

Kırmızı: bayrağın rengi,  
Şehitlerimizin kanı.  
Sarı: güneşin rengi.  
Yeşil: en güzellerindendir.

Ovalar, platolar ve herhangi düzlükler hepsi yeşildir.

Pembe: kızları çok sever, vazgeçtirmez onları.

Mor: Yine kızların favorisi,

Koyusu var açığı var renkleri

Daha pek çok renk vardır,

Seç, beğen ve al.

Bir çok renk vardır.

Seç , beğen ve al

Betül Vera Çoğuş

## ÖZGÜRLÜK HERKES İÇİNDİR

Sen bir kuşsun,  
Özgürlüğüne kavuşmak isteyen.  
Sen bir insansın,  
Bir yaşam kargaşasının içinde hızlı adımlarla koşan.

Özgürlük herkes için oysa;  
Kadın ,erkek , genç , yaşlı.  
Ama kuşatmış zulüm dünyayı.  
İnsanların gözü yaşlı.

Özgürlük bir hayal ne yazık ki sizin için.  
Yürekler yanıyor,  
Etrafa atılan bombalar gibi için için.  
Kafaların içinde bin bir düşünce.  
Orada uzakta var bir umut, minikçe.

Özgürlük yaşamının yarısı,  
Bir kalp için.  
Yaşam ise bir mutluluktur,  
Bu dünyadaki herkes için.

Büşra İpek Gül TÜRKMEN 7/A

## VATAN

Kolay kazanılmadı bu vatan,  
Nice şehitler verdik biz bu vatana.  
Hep askerlerimizle gurur duyduk.  
Bu vatan bize emanet.  
Bu vatan bize Mustafa Kemal ve silah arkadaşlarının emaneti.  
Emanetimize sahip çıkıp,  
Onu korumalı , onun için mücadele etmeliyiz.  
Hep özgür yaşamak istiyorsak,  
Birlik ve beraberlik içinde,  
Emanetimize sahip çıkmalıyız.

Feyza Yaylak

## OYUN

Çocukların gıdasıdır oyun,  
Hiç bıkmazlar ondan,  
Hep bir araya gelip,  
Oynarlar oyun.

Mutluluktur onlar için oyun,  
Bırakın oynasınlar.  
Oyunla tanışınlar hayatı,  
Bırakın oynasınlar oyun.

Fatıma Betül Çünürlü 7/A

## Herkes Eşit

İnsanlar kadın erkek,  
Fakir ya da zengin,  
Beyaz ya da siyah,  
Hepsi eşit.

İster padişah ol ister köle  
İster İngilizce konuş ister Türkçe.  
Müslüman ya da Hristiyan,  
Makam mevki fark etmez.

Herkes eşit. Zeynep Beril Özel 7/A

## DOĞA İLE YAŞAM

İçimizi ısıtır doğa,  
Yemyeşil orman,  
Masmavi gökyüzü.  
Bir güneş doğar,  
Başak sarısı renginde.  
Dünyamızı ısıtır,  
Sıcacık yapar tüm canlıları,  
Doğa ile işte yaşam,  
Mutlu eder insanları.

Zeynep Rana Çınar 6/A

## ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNE

Ey! Bu vatan için canını vermiş asker!  
Millet, vatan sevgisi ile yanıp tutuşan analar  
Semalarda yükselen ezan sesi  
Dilde tekbir, kalpte vatan sevgisi  
İçtiğin suda  
Yürüdüğün toprakta  
Nefes aldığın havada  
Mehmetçiğin kanı var  
Unutma! Sen Türk oğlusun.  
Bu topraklarda ne destanlar yazıldı.  
Bütün dünya bu cesurluğa karşı baş gösteremedi.  
Ey Türkoğlu bu toprakların altındakini iyi tanı .

Safiye karagöz 7/B

## TÜRKİYEM

Dünyaları dolaşsam ,

Bulamam eşini.

Dağları, taşları,

Ayrı güzel Türkiye'm

Anlatmakla biter mi?

Eşsiz güzelliği,

Büyüler herkesi.

Benim güzel Türkiye'm

Tarihi ise ayrı güzel

Efesi, Topkapı sarayı

Nemrut dağı, Kapadokya'sı

Ayrı güzel Türkiye'm

Tam kalbinde Ankara

Kuzeyin Sinop

Güneyin de Çukurova

Her yeri ayrı güzel Türkiye'm

Elifnur Çelimli 7/b 721



## GÖKLER

Gökler insanın ruhunu açar,  
Göklerde bulutlar,  
Göklerde balonlar ,  
Göklerde umutlar var.

Göklerdeki minik hayaller,  
Göklerdeki kuşların şarkısı,  
Göklerdeki özgürlüğün sesi,  
Göklerde umut var .

Aybüke Öz 717 7/B

## VATANIM

O vatan bizim kimseye vermeyiz.  
Dilimiz biz kimseye vermeyiz.  
Yaşadığımız topraklar bizim kimseye vermeyiz!  
Bu vatan bizim kimseye değişmeyiz.

Onca şehit verdik.  
Vatanımızdan vazgeçmedik.  
Bu vatan bizim,  
Kimseye değişmeyeceğiz.

Fatma Ceren Saygın 7/B 729

## **Gerçek dostluk**

Dost belli olur kara günde,  
İyi günde yanında olan dostun çok olur,  
Aldanma onlara.  
Yanında her daim olacak dostlara,  
Güven sonuna kadar dert sırdaşına.

Sen daha yardım istemeden,  
Başında biten dostun,  
İşte o ; gerçek dost.

Bitmek bilmeyen derdine derman olan,  
Can yoldaşın olan,  
Her koşulda sana destek olan gerçek dost.  
Kanma iyi günün dostuna, dost zor zamanların ustasıdır.

739 7/A

Sevinç Yasdıman

## OKUMAK

Bazısı önem verir

Çayır çimen aşar gelir.

Tehlikeye göğüs gerer.

Okumak isteyenler.

Bazısı ceza zanneder.

Onun değerini bilmez geçer.

Oysaki çok acıdır, yalnız anlayan onlar ,

Okumak isteyenler,

Kış demez soğuk demez

İnterneti derse yetmez.

Onun için tırmanır dağa.

Okumak isteyenler,

Oysaki diğerleri,

İmkânı var hâlbuki

Ona rağmen bakmıyor

Eğitimi seçmeyenler

Nur Sima Karhan 7/A

Şehit Ömer Halisdemir Kız  
Anadolu İmam Hatip Lisesi ve  
Ortaokulu

# Sen de Okuyarak Geleceğine Yön Ver



GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ